

## Prvé čítanie

### Hagar

<sup>1</sup>Ale Abrámovi jeho žena Sáraj nerodila. Mala však egyptskú slúžku menom Hagar. <sup>2</sup>Sáraj povedala Abrámovi: Hľa, Hospodin mi zabránil rodiť. Vojdi teda k mojej slúžke, azda by som sa z nej mohla dožiť syna. A Abrám poslušol Sáraju. <sup>3</sup>Vtedy Sáraj, žena Abráмова, vzala svoju slúžku, Egyptanku Hagaru – bolo to desať rokov po tom, čo sa Abrám usadil v Kanaáne – a dala ju svojmu mužovi Abrámovi za ženu. <sup>4</sup>Vošiel teda k Hagare, a tá počala. Keď zbadala, že počala, s opovrhnutím hľadela na svoju paniu. <sup>5</sup>Vtedy Sáraj povedala Abrámovi: Zodpovednosť za moju krivdu padá na teba. Sama som ti dala svoju slúžku do náručia, ale teraz, keď vidí, že počala, som opovrhnutá v jej očiach. Nech Hospodin rozsúdi medzi mnou a

tebou! <sup>6</sup>Abrám však povedal Sáraji: Svoju slúžku máš vo svojej moci, urob s ňou, čo sa ti páči. Keď potom Sára s ňou tvrdo nakladala, tá ušla od nej.

<sup>7</sup>Tu ju stretol anjel Hospodinov pri žriedle vody na púšti, pri žriedle na ceste do Šúru, <sup>8</sup>a riekol: Hagar, slúžka Sárajiná, odkiaľ prichádzaš a kam ideš? Ona povedala: Utekám pred svojou paňou Sárjou. <sup>9</sup>Vtedy jej riekol anjel Hospodinov: Vráť sa ku svojej panej a pokor sa pod jej ruku!

<sup>10</sup>A ďalej jej anjel Hospodinov hovoril: Veľmi rozmnožím tvoje potomstvo, takže ho pre množstvo nebude možné ani spočítať. <sup>11</sup>A anjel Hospodinov pokračoval v reči: Ajhľa, počala si i porodiš syna a dáš mu meno Izmael. lebo počul Hospodin o tvojom trápení.

<sup>12</sup>Bude to človek ako divý osol; jeho ruka bude proti všetkým a ruky všetkých budú proti nemu; bude naprotiveň všetkým bratom.

<sup>13</sup>Vtedy nazvala Hospodina, ktorý s ňou hovorí: Ty si Él Rói, lebo povedala:

Vskutku som sa dívala na toho, ktorý ma vidí. <sup>14</sup> Preto sa táto studňa volá Beér Lachaj Róí; leží medzi Kádešom a Beredom. <sup>15</sup> Hagar porodila Abrámovi syna a Abrám pomenoval syna, ktorého mu Hagar porodila, Izmaelom. <sup>16</sup> Abrám bol osemdesiatšesťročný, keď mu Hagar porodila Izmaela.

## **Druhé čítanie**

### **Umývanie rúk**

<sup>1</sup> Vtedy prišli k Ježišovi farizeji a zákonníci z Jeruzalema a spýtali sa Ho: <sup>2</sup> Prečo Tvoji učeníci prestupujú podanie starších? Ved' si neumývajú ruky, keď jedia chlieb. <sup>3</sup> Odvetil im: A prečo vy prestupujete prikázanie Božie pre svoje podanie? <sup>4</sup> Ved' Boh prikázal: Cti otca i matku! a: Kto by zlorečil otcovi alebo matke, nech umrie smrťou. <sup>5</sup> Ale vy hovoríte: Kto by povedal otcovi alebo matke: Čo by som ti bol

povinný dávať, je darom (sľúbeným Bohu), <sup>6</sup>ten si, vraj, nemusí ctíť otca alebo matku. Takto ste kvôli svojej tradícii zbavili platnosti Božie slovo. <sup>7</sup>Pokrytci! Dobre prorokoval o vás Izaiáš:

<sup>8</sup>Tento ľud ctí ma perami, ale jeho srdce je ďaleko odo mňa;

<sup>9</sup>Darmo ma však uctievať, keď ľudským príkazom učia ako učeniam (Božím).

<sup>10</sup>Nato povolal k sebe zástup a povedal im: Počujte a rozumejte! <sup>11</sup>Nie čo vchádza do úst, poškvŕňuje človeka, ale čo z úst vychádza, to poškvŕňuje človeka. <sup>12</sup>Vtedy pristúpili učenici a povedali Mu: Či vieš, že sa farizeji pohoršili, keď počuli, čo si povedal?

<sup>13</sup>Odpovedal im: Každá rastlina, ktorú nesadil môj Otec, bude vykorenená.

<sup>14</sup>Nechajte ich! Slepí vedú slepých; a ak slepý vedie slepého, obaja padnú do jamy. <sup>15</sup>Odvetil Mu Peter a požiadal Ho: Vysvetli nám toto podobenstvo.

<sup>16</sup>Ježiš odpovedal: Či aj vy ste ešte vždy takí nerozumní? <sup>17</sup>Či nechápete,

že všetko, čo vchádza do úst, ide do brucha a vyhadzuje sa do stoky? <sup>18</sup> Ale čo vychádza z úst, pochádza zo srdca, a to poškvrňuje človeka. <sup>19</sup> Lebo zo srdca pochádzajú zlé myšlienky, vraždy, cudzoložstvá, smilstvá, krádeže, krivé svedectvá, rúhania. <sup>20</sup> Toto je, čo poškvrňuje človeka; ale s neumytými rukami jesť, to človeka nepoškvrňuje.

### **Kanaánka**

<sup>21</sup> Potom odišiel Ježiš a utiahol sa do krajov Týru a Sidonu. <sup>22</sup> A hľa, kanaánska žena prišla z oných končín a kričala: Zmiluj sa nado mnou, Pane, Syn Dávidov! Dcéra sa mi strašne trápi, posadnutá démonom. <sup>23</sup> On jej však neodpovedal ani slovo. I pristúpili učeníci a prosili Ho: Odbav ju, lebo kričí za nami. <sup>24</sup> Odvetil: Ja som poslaný len k strateným ovciam domu izraelského. <sup>25</sup> Ale ona prišla, padla Mu k nohám a prosila: Pane, pomôž mi! <sup>26</sup> On však odvetil: Nie je dobré vziať deťom chlieb a hodiť

šteňatám. <sup>27</sup>Odpovedala Mu: Áno, Pane, ale veď aj šteňatá jedávajú z omrviniiek, ktoré padajú zo stola ich pánov. <sup>28</sup>Na to jej povedal Ježiš: Ó, žena, veľká je tvoja viera. Nech sa ti stane, ako chceš! A ozdravela jej dcéra v tú hodinu.

## **Uzdravenia**

<sup>29</sup>Odtiaľ odišiel Ježiš, išiel popri jazere Galilejskom, vystúpil na vrch a tam si sadol. <sup>30</sup>Tu prišli k Nemu veľké zástupy, ktoré mali so sebou chromých, mrzákov, slepých, nemých a mnohých inakších; kládli Mu ich k nohám a On ich uzdravoval, <sup>31</sup>takže sa zástupy čudovali, keď videli, že nemí hovoria, chorí sú zdraví, chromí chodia a slepí vidia; i oslavovali Boha izraelského.

## **Ježiš nasýtil štyritisíc ľudí**

<sup>32</sup>Potom si Ježiš zavolať učeníkov a riekol: Lúto mi tohto zástupu, lebo už tri dni zotrávajú so mnou a nemajú čo jesť; a nechcem ich prepustiť hladných, aby nejakو nepoomdlievali na ceste. <sup>33</sup>Povedali Mu učeníci: Kde

vezmeme v tomto pustom kraji toľko chleba, aby sme nasýtili toľký zástup?

**34** Ježiš sa ich opýtal: Koľko máte chlebov? Odpovedali: Sedem a niekoľko rybičiek. **35** Nato kázal zástupu posadiť sa na zem, **36** vzal tých sedem chlebov a tie ryby, dobrorečil, lámal a dával učeníkom a učeníci zástupom. **37** I jedli všetci, nasýtili sa a nazbierali zvyškov plných sedem košov. **38** Tých však, ktorí jedli, bolo štyritisíc mužov okrem žien a detí. **39** Potom rozpustil zástupy, vstúpil na loď a preplavil sa do končín Magdaly.